

АЛЕКСАНДЪР ПУШКИН МОЕТО РОДОСЛОВИЕ

Превод от руски: Кръстьо Станишев, —

chitanka.info

МОЕТО РОДОСЛОВИЕ^[0]

*Тъла драскачи подиграват
събрата свой със зли слова,
аристократ ме назовават,
а чиста глупост е това.
Не офицер и не асесор,
и не дворянин с мрачен нрав,
академик или професор,
а просто руски съм еснаф.*

*Превратността на времената
разбирам и не споря аз,
родиха се по-други знатни,
по-нови, с по-голяма власт.
От вежди родове отломък
(не съм единственият днес),
на древен горд боляр потомък,
еснаф съм, дребен и злочест.*

*С блини не е търгувал дядо,
ни лъскал царския мундир,
с придворните на пир не сядал,
не пръкнал княз от селендур.
И от австрийска нежна рота
не е побягвал в късен час.
Аристократ ли съм? Напротив.
Еснаф съм, слава богу, аз.*

И моят прадед Рача страстно

на свети Невски верен бил,
рода му с волята си властна
Иван IV пощадил.

С царете Пушкини дружбаха,
бе всеки Пушкин горд и прав,
тогаз се бяхтеше с поляка
нижегородският еснаф.

Смирихме свади и коварство
и яростта на люта бран,
романовският род да царства
бе от народа призован.

Целунахме ръката чинно,
обичани от царска власт.
Ценени през онез години,
когато... но еснаф съм аз.

Духът на непокорство дръзко
напакости ни — прадед мой
със Петър нещо май се сблъскал^[1]
и бил затуй обесен той.
Но примерът му бе наука,
със властниците не спори,
щастлив княз, Яков Долгоруки
еснаф бе и се покори.

А дядо, бунтът щом се вдигнал^[2]
и Петър Трети бил свален,
до смърт бил верен като Миних,
но пак бил той опозорен.
Орлови блеснали във слава,
в затвора хвърлен бил.
Родът ни се смирил тогава
и аз еснаф съм се родил.

И свитък грамоти с печати
под моя родов герб укрех,

*със знатните не съм побратим,
кръвта си горда усмирих.
Книжовник съм и стихотворен,
и Пушкин съм, а не Мусин,
не съм богат, ни царедворец,
но големец: еснаф един.*

ПОСТСКРИПТУМ^[3]

*За моя черен дядо лесно
решил Фиглярин в своя дом,
че бил от капитан известен
закупен за бутилка ром.*

*И този капитан прославен
земята ни напред повел
и дал могъщо ход държавен
на родния ни кораб смел.*

*И негърът, тъй лесно купен,
със този капитан до гроб
живял усърден, неподкупен,
любимец царски, а не роб.*

*Баща на Ханибал, пред който
сред чесменския залив син
пламтели корабите бойни,
когато паднал Наварин.*

*Решил Фиглярин вдъхновено,
че съм в дворянството еснаф.
Ала какво е той, почтеният?
Дворянин със мешчански нрав.^[4]*

[0] Приживе на Пушкин не е печатано. Обстоятелствата, предизвикали това стихотворение, са изложени от Пушкин в писмо до Бенкендорф, написано на 24 ноември 1831 г.

В трета строфа са изброени няколко фамилии на отскорошни дворянски родове: „С блини не е търгувал дядо“ — Меншиков; „ни лъскал царския кундур“ — камердинерът на Павел I, граф Кутайсов; „не пръкнал княз от селендур“ — Безбородко. ↑

[1] „Прадед мой/ със Петър нещо май се сблъскал.“ — Фьодор Пушкин бил екзекутиран заради участие в заговора на Циклер. ↑

[2] „А дядо, бунтът щом се вдигнал“ — Лев Александрович Пушкин бил затворен след бунта през 1762 г. ↑

[3] Постскрипtum. Тази тема Пушкин искал да развие в епиграма, но нахвърлил само няколко стиха. ↑

[4] „Дворянин със Мещански нрав.“ — Мещанска улица е била районът на публичните нощни заведения. Стиховете напомнят някои факти от биографията на Булгарин, която преди женитбата му била свързана със заведенията на Мещанска. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.